

VILÉMOVSKÉ

ČERVENEC 2023
ROČNÍK 29.

NOVINY

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

velice rád vás všechny opět vítám u červencového vydání našich Vilémovských novin. Letní prázdniny jsou v plném proudu, mnozí z vás si zaslouženě užívají dovolenou.

Počátkem prázdnin do naší obce zavítala skupina mladých a nadšením oplývajících lidí, kteří se sdružují pod organizací, která nese jméno Summer Job. Jak sám název napovídá, tyto lidé se spojili, aby v rámci malé letní brigády pomohli nezištně druhým. Aby pomohli zejména těm lidem, kteří z důvodu věku, zdravotního stavu, či jiné indispozice, nezvládnou třeba posekat svou zahradu, natřít si plot, vyklidit půdu nebo naštipat dříví na zimu. Už samo o sobě takové jednání je nezvyklé, nicméně jistě chvályhodné. Pro mnohé naše občany však bylo nepochopitelné, a snad až podezřelé to, že tyto mladí lidé chtějí pomáhat zcela zdarma. Skutečně mě někteří z našich občanů zastavovali a ptali se: „Co to je za lidi? A to jako vážně pomáhají zadarmo? Co z toho mají?“.

Dovolím si malé vysvětlení, které snad zbaví pochyb i zbylé nedůvěřivce. Koncem minulého roku jsme byli jako starostové obce Šluknovska osloveni ini-

ciativou Summer Job s tím, že každoročně pořádají v první dekádě letních prázdnin dobrovolnickou akci s cílem pomoci druhým lidem s jednoduchými domácími pracemi. Jejich skupina působí v naší republice již několik let a pro letošní rok si vybrali náš výběžek. Z oslovených starostů tuto příležitost pro naše občany využila 4 města a obce.

I přes prvotní ostych se nakonec přihlásilo několik našich občanů a ti se skutečně v prvním týdnu letních prázdnin dočkali příjemné pomoci. A to zcela zdarma, od příjemných lidí, velmi ochotně, přičemž těmto lidem bylo odměnou poznání nových míst, příjemné popovídání, případně trochu jídla.

Pomoc těchto dobrovolníků využila i naše obec. Díky jejich pomoci se podařilo obnovit oplocení starého hřbitova, které jsme plánovali už několik let.

Velkou výhodou je skutečnost, že na pomoc těchto dobrovolníků se můžeme těšit i v dalších dvou letech, protože jejich pomoc je v konkrétním místě vždy po dobu tří let. A třeba příští rok ustoupí ostych a podezření a dobrovolníci tak poznají další občany žijící v našem výběžku. A co z toho dobrovolníci mají? Prostě a jednoduše dobrý pocit, radost z dobrého

skutku. Pomoc druhému, solidarita a nezištnost je dnes čím dál více nedostatkovým prvkem společnosti.

A proto mi dovolu, abych jménem obce i všech občanů, kteří využili pomoci těchto dobrovolníků, ještě jednou a nahlas, poděkoval celé iniciativě Summer Job za jejich nápad, přístup a odvedenou práci.

DĚKUJEME

Krásný červenec přeje
Zdeněk Černý, starosta obce

Chvilka poezie

Zrnka písku

Zrnka mořského písku na dlani mi ulpěla,
každé jiné, a přece jedno spolu jsou,
vsazena do hodin přesýpacích za šera,
očarována budou, Lásko, rukou Tvou.

Nebe skrývá do blankytu zakázané piktogramy,
v moři euforie utopí se myšlenka hloupá,
dnešní den osladí zamilovanými lasturami,
na hladině modravých vln krásný pocit se houpá.

Ocelový jestřáb křídla svá hrdě napne,
modré nekonečno vítr ozdobí krajkami z pěny,
z dosahu civilizace zásobu slovní ve mě utne,
tu nevyslovenou myšlenku neviditelně ženy.

...a malá mořská vila sype mi do očí blankytnou sůl...

#neviditelnabasnirka

ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

ROZHOVOR - FILIP HOŘÍNEK

Z malého vilémovského území vystoupal na hudební scénu nadaný klavírista. Jeho cesta za hudbou začala v naší vesnici, kde se poprvé seznámil s klávesovými tóny a objevil svou vášeň pro klavír. S odhodláním a neustálým zdokonalováním svého umění se mu podařilo překročit hranice malého prostoru a vydat se na vzrušující hudební pódia Evropy. Přinášíme Vám příběh talentovaného muzikanta Filipa Hořínka.

Filipe, jak ses dostal ke klavíru, jak to celé začalo?

Když se ve Vilémově otevřel hudební obor ZUŠ, tatínek mi nabídl, zda se nechci náhodou učit na klavír, tak jsem si to vyzkoušel a neskutečně mě to začalo bavit. Chodil jsem k paní učitelce Gertrudě Šormové čtyři roky do místní základní školy. Bylo by dobré říct, že můj otec mě po dobu těch čtyř let svým způsobem koučoval. Vždycky, když jsem přišel z lekce, tak mně dával různé rady, jak se zlepšit, nahrávali jsme skladby, poslouchali je, já jsem si dělal poznámky, a pilovali jsme je, dokud to prostě nebylo absolutně dokonalé. Následně tatínek zjistil, že v Rumburku na hudební škole učí profesorka Zdeňka Plisková, tou dobou již osmdesátiletá legenda, která mi v podstatě srovnala ruku. Pod jejím vedením, které trvalo dva nebo tři roky, se mi zlepšovala technika, dávala mi hrát skladby, které mě posouvaly dopředu jak technicky, tak výrazově. Poté jsem přešel k čerstvé absolventce konzervatoře – Petře Kalčíkové, která teď učí v Dolní Poustevně. Pod jejím vedením jsem

udělal obrovský posun vpřed, protože mě paní učitelka hlásila i na soutěže jako pražská Prague Junior Note nebo na Virtuosi per musica di pianoforte v Ústí nad Labem, kde jsem získal třetí místo. Následně jsem šel na Konzervatoř do Teplic k bývalému profesorovi paní Kalčíkové, panu Miloši Mikulovi. Za to, že jsem se tam dostal, vděčím právě paní Kalčíkové. Ještě, než jsem udělal přijímačky, jsem se na této konzervatoři účastnil interní soutěže, kterou se mi asi ve čtrnácti letech podařilo vyhrát. Potom jsem tedy nastoupil do prvního ročníku a pod vedením profesora Mikuly jsem se také účastnil různých soutěží, například v roce 2008 Mezinárodní smetanovské klavírní soutěže v Plzni, kde jsem získal druhé místo, na které jsem dodnes hrdý. A vlastně je důležité zmínit, že s Milošem Mikulou jsme jezdili už tehdy koncertovat do Německa.

Měl jsi výborné učitele klavíru, z nichž každý tě posunul o krok dále. A tvůj otec tě ke klavíru přivedl. Myslíš si, že kdyby tě on ještě nekoučoval doma, poté co jsi jako malý kluk přišel z hodin paní Šormové, že by tě klavír v tak útlém věku i tak tolik zaujal, abys u něj zůstal?

Určitě tátovi vděčím za to, že jsem si klavír zamíloval. Bez jeho přičinění by tomu tak určitě

nebylo. Prostě na začátku to malé dítě nechce cvičit. Je to v podstatě nepřírozená aktivita. Proč bych si nehrál s kamarády venku, ale místo toho trávil hodiny denně u klavíru? Takže odpověď na tvou otázku je jednoznačně ne, nezůstal.

Připomeňme, že tvůj tatínek hrál ve vilémovské kapele The Snakes, takže není žádným překvapením, že tě od útlého věku vedl k muzikantské dráze. Myslíš, že si přes tebe jakožto syna trochu chtěl splnit své muzikantské sny?

Možná ano. Pamatuju si, jak mi vyprávěl, že jsem někdy ve třech letech na dětské piano „vytūkával“ melodie reklamních spotů, které jsem slyšel v televizi. Tak si prý řekl, že mám asi dobrý sluch, a to byl jeden z hlavních důvodů, proč mě přihlásil na klavír.

Pokračuj, jaké byly tvé další kroky ve studiu?

I nadále jsme hráli při studiu koncerty. Dobré bylo, že teplický profesor Mikula učil i na pražské hudební škole – ZUŠ Charlotty Masarykové. Tatínek mě přihlásil i na tuto hudební školu a já jsem díky tomu pod touto „hudební“ hrál i pražské koncerty. Potom přišla ma-

turita, a ještě před zkouškami jsem se hlásil na Hudební fakultu Akademie múzických umění do Prahy. Chtěl jsem na HAMU (ani jsem si nikam jinam neposílal přihlášku) a pod taktovku profesora Borise Krajného, který patří mezi naše přední klavíristy, jsem absolvoval bakalářské studium. Profesor Krajný mne vedl tři roky. Profesor se mi věnoval dvakrát týdně asi hodinu a půl, což bylo pro můj progres skvělé. Už tehdy jsem začal v rámci praxe učit na ZUŠ Petřiny.

Na HAMU jsem se potkal s mou pozdější švýcarskou přítelkyní. Ona v Praze studovala hru na housle v rámci programu Erasmus. Seznámili jsme se na koleji a chodili spolu čtyři roky. Já jsem měl sen vycestovat za studiem do zahraničí, a Švýcarsko do těchto plánů dokonale zapadalo. Poté, co jsem odehrál absolventský bakalářský koncert na HAMU, jsem se hlásil na Erasmus, ale nakonec to dopadlo tak, že jsem odcestoval studovat švýcarskou školu „na vlastní pěst“, konkrétně magisterské studium do Lucernu. Dva roky jsem studoval u profesorky Hiroko Sakagami. Švýcarsko byla obrovská zkušenost, nejen hudebně, ale i lidsky. Studium ve Švýcarsku bylo mimo jiné skvělé v tom, že umožňuje studentům si „přičichnout“ i k dalším hudebním oborům. Velmi mě chytlo dirigování, ale chodil jsem tam také na hodiny jazz-klavíru a na skladbu.

Pod profesorkou Sakagami jsem udělal další pokroky v technice, mnohokrát jsem měl hodiny u ní doma v Bernu, zvlášť tehdy, když jsme se připravovali na nějakou soutěž. Při pobytu ve Švýcarsku jsem vystupoval mimo jiné i se zmíněnou přítelkyní, já na klavír, ona na housle. Měli jsme spoustu koncertů.

Sólové vystoupení s Filharmonii Hradec Králové, 28.6.2017
ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

Tou dobou jsem začal ve Švýcarsku i učit. Moc jsem si přál nastoupit ke slavnému profesorovi Konstantinu Scherbakovovi do Curychu. Jednoho dne jsem si troufl na napsat e-mail, jestli bych k němu mohl nastoupit na zkušební lekci. Hned druhý den reagoval s pozitivní odpovědí. Tak jsem mu zahrál a můj výkon se mu líbil. Řekl mi, že při přijímacím řízení na magisterský obor do jeho třídy je jen jedno volné místo. Takže jsem musel mít hodnocení 6 ze 6 možných. Povedlo se a já k profesorovi Konstantinu Scherbakovovi nastoupil, což bylo obrovské zadostiučinění. Pak jsem u něj studoval dva roky program „Master of Specialized music performance Solist“. Pro mě toto studium znamenalo, že po dvou letech jsem si mohl zahrát s orchestrem v rámci mého absolventského koncertu. Zajímavostí je to, že absolventský koncert jsem měl možnost si zahrát s českou, konkrétně Hradeckou, filhar-

monií se švýcarským dirigentem v Čechách.

Měl jsem dokonce možnost s orchestrem třikrát před koncertem zkoušet, což většinou nebývá praxí. Byla to pro mne obrovská pocta, ale i velké břímě, byl to pro mě po dlouhé době koncert v Čechách, navíc s orchestrem, a ještě to byl můj absolventský koncert. Byl to skvělý zážitek, člověku se nestává příliš často, že jej doprovází orchestr, přičemž on je tou hlavní personou.

Kolikrát sis už zahrál s orchestrem?

Asi osmkrát nebo desetkrát. Přičemž naposledy to bylo právě se zmiňovanou Hradeckou filharmonii.

Sólové vystoupení s Filharmonii Hradec Králové, 28.6.2017
ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

Současnost

Od té doby, tedy od roku 2018 už zas učím a žiji v Česku, konkrétně v pražských Modřanech, kde učím na ZUŠ Adolfa Voborského, a zároveň vyučuji na Prague British International School v Libuši, kde mám anglicky a německy mluvící studenty, takže si tím trochu udržuji i jazyky.

Také doprovázím na klavír další umělce, naposledy jsem hrál na pražském Žižkově, kde jsem doprovázel zpěvačku a kolegu klarinetistu. Někaké další koncerty se teď od září v Praze rýsují. Ale moje gró je teď pedagogická činnost. Vlastně není moc času na koncerty.

S housistkou Regulou Schärli před koncertem
ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

Na co jsi ve své dosavadní klavírní dráze nejvíce hrdý?

Na to, že jsem se dostal na HAMU k Borisu Krajnému, za to jsem obrovsky vděčný. Dále si vážím studia u Konstantina Scherbakova v Curychu, což byla úžasná zkušenost. Potom jsem hrdý na to, že jsem hrál švýcarským vel-vyslancům v krásné obrovské KKL v Lucernu. Poté asi na to, když jsem si mohl zahrát se švýcarským orchestrem. Vážím si také toho, že jsem si zahrál se Severočeskou filharmonii v Teplicích, kde jsem měl čest premiérovat koncert skladatele Václava Bůžka. Ještě musím zmínit koncertní turné s Regulou Schärli, se kterou jsme koncertovali jako duo v německy mluvící části Švýcarska. Nejraději vzpomínám také na to, když jsem hrál tady ve Vilémově v kostele. Z okolí jsem ale vystoupil také v Centru setkávání v Dolní Poustevně a v Rumburku.

Máš teď něco na hudebním poli v plánu?

Ano, chci hrát na klavír skladby, které byly původně zkomponované pro orchestr. To je teď můj největší plán. Minulý rok jsem začal studovat Schubertovu Nedokončenou symfonii, která je původně pro orchestr, ale existuje verze pro klavír, na které teď pracuji.

S těmito skladbami potom plánuješ třeba koncertní turné?

Třeba. Je to v Čechách nevídaná věc, každý hraje spíše skladby pro klavír, ale mě teď hodně zajímá orchestrální hudba a tyto skladby bych si chtěl zahrát na klavír.

Jaký hudební žánr ti hraje v autě?

Na Spotify nemám skoro žádnou klasickou hudbu, v autě mi hraje buď rock, nebo nějaký popík, případně podcasty. Ale nejraději mám ticho, protože ve škole celý den poslouchám, jak hrají děti.

Se zpěvačkou Janou Štěřbovou na koncertě v Galerii v Roudnici n. Labem

ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

Poděl se s námi o nějakou „historku z natáčení“.

Jednou, když jsem hrál na pohřbu na varhany, tak jsem zahrál poslední akord jednoho bachovského preludia, dal jsem tam takzvané kilo, kdy jsem sešlápl pedál a zároveň jsem zahrál široký akord na klávesnici. Pustil jsem

pedál i klávesy, nicméně se jeden z pedálů z technických důvodů zasekl a kostelem se v jinak tichém prostředí, kdy už měl promlouvat kněz, nesl zvuk basové píšťaly, začalo to dunět, přímo to šíleně rezonovalo, mohlo to být třeba 50 Hz, prostě hluboký basový tón. Nešlo to vypnout. Já jsem zcela zrudl, protože to byla mše za zemřelého. Navíc na mě kněz volal „prosím Vás, musíte to vypnout tím černým „čudlíkem“, na což já jsem mu odvětil, že už jsem to zkoušel, ale tón se stále nesl sálem. Při mši za zemřelého to opravdu byla nezáviděníhodná situace. Po asi dvou minutách začalo rezonovat sklo, vitráž kostela, až jsem si myslel, že se kostel rozpůlí. Po třech minutách na mě kněz volal, ať to celé vypořádám z elektřiny, ale já jsem nemohl najít zásuvku. Nakonec jsem to asi po pěti minutách vypnul, nicméně ještě dobíhal kompresor, takže po další půl minutu ten hluboký nepříjemný tón stále zněl.

Vystoupení v německém Bad Füssingu
ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

V dětství jsme si spolu často hráli, jezdili na kole, s dalšími dětmi jsme hráli kolem paneláků všemožné hry. Z té doby na tebe mám tři nejsilnější vzpomínky, a to tvoje záliby jednak samozřejmě v klavír, ale také v auta a jízdu na kole. I tyto dvě ti zůstaly, nebo na ně už není čas?

Jsem vášnivý řidič, moc rád řídím, takže tuto vášně mám stále. A co se týče jízdy na kole, tak zde to je to samé. Když mám chvíli čas, tak se jdu projet.

Na závěr bych se ještě vrátil k Vilémovu. Jak často jezdíš domů na sever? Můžeš popsat své pocity z Vilémova, když už máš určitou perspektivu? Můžeš zmínit kladné i negativní aspekty.

Řekněme zhruba jednou za měsíc. Je to pro mě vždycky obrovský relax. Vilémov je má rodná obec a mohu zde na pár dní zapomenout na pražský frmol a všemožné starosti. Paradoxně mě to vždy přitáhne ke klavíru, těším se, až si doma ve Vilémově zahraju. Není to takové to městské „ted' mám chvilku čas, jdu si rych-

le zahrát“. Zde mám na to více klidu, a o to víc si tu hru užiju. Vilémov se mi celkově moc líbí, zamlouvá se mi, jak se za poslední léta zkrášlil, a že se zde buduje infrastruktura pro trávení volného času.

ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

Dnes Filip Hořínek může být vzorem pro mnohé mladé hudební naděje, které sní o tom, kam je hudba může zanést. Jeho příběh je důkazem toho, že talent, vášně a vytrvalost mohou člověka z malé vesnice dovést až na evropské, případně světové hudební scény. Filip neustále rozvíjí své umění, hledá nové výzvy a nadále inspiruje svým umem.

Ing. Zdeněk Maier

ZDROJ: FILIP HOŘÍNEK

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Dnešním vydáním Vilémovských novin budeme opět pokračovat v sérii o Vilémovských hostincích. Již úvodní fotografie jednoznačně napoví, o který lokál se tentokrát jedná. Zřejmě je to jediný Vilémovský podnik, který slouží, byť s přestávkami, již přes sto let svému účelu pro zábavní, gastronomické a ubytovací služby.

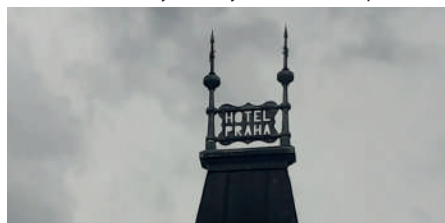
Úvodní fotografie zobrazuje stav, kdy se podnik jmenoval Gasthaus zum Rathaus – Hostinec u radnice a vlastnil ho Ludwig Münzberg. Za samotnou budovou hostince, kde byl lokál a pokoje pro hosty, se nacházel sál pro společenské akce a zábavy. Na úvodní fotografii je dobře vidět štít sálu, který ještě není zakrytý přístavbou. Později nesl podnik honosnější název Hotel Rathaus – Hotel Radnice.

Druhá fotografie zobrazuje stav ve dvacátých letech minulého století, kdy se podnik jmenoval Hotel Richter. Majiteli byli manželé Richterovi, kteří jsou vidět před hostincem v místech dnešního vchodu. Na fotografii je již dobře vidět boční přístavba před sálem. Podnik poskytoval i ubytovací služby, což hlásal nápis Fremden Zimmer na fasádě. Za povšimnutí stojí i původní vchod přímo z cesty ze schodů, které se svažovaly na obě strany. Na úvodní fotografii toto schodiště zakrývá povoz tažený koňmi.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Největší změny se odehrály v druhé polovině minulého století, kdy byla před sálem vybudována další přístavba a ze sálu se stalo kino. Z této doby si již mnozí čtenáři podnik pamatují pod názvem Hotel Praha. Tento název je dodnes dobře čitelný na hřebeni střechy věžičky mezi dvěma špicemi.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Právě typická „věžička“ dala tomuto podniku další název – Restaurace pod věžičkou. V porevoluční době již nebylo kino funkční a kinosál s foajé byl využíván jako diskotéka, která byla mezi mladými velmi oblíbená.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Další etapa byla opět naprosto odlišná, když se po velkých stavebních úpravách podnik i s kinem proměnil v pizzerii s bowlingovou dráhou. Od této doby nesl podnik název Pizzeria Milano a opět sloužil i pro ubytování.

V tomto duchu je podnik funkční do současnosti, ale pod názvem U bílého jáka. Název má spojitost se sdružením Thonni, které má za cíl porozumění asijské kultuře. V blízkosti můžeme navštívit Asij-

skou stezku (Jurtu, Ovoo, Stúpu, Tandir a jaky, podle kterých nese restaurace svůj název) nebo letní festival Eastern Tunes.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Okolí restaurace prošlo za posledních 30 let obrovskou proměnou, zmizely sousedící budovy, vedle restaurace je prostor využit tenisovými kurty a snad bude opět vzhledné i okolí směrem k nádraží.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Série o Vilémovských hostincích ještě nekončí, příštím vydáním navštívíme další lokál, jeho budova stojí, ale pivo si tam již nedáme.

Ing. Martin Klinger

OBEC
VILÉMOV

VILÉMOVSKÁ POUŤ

12. 8. 2023

od 10:00 u sportovní haly ve Vilémově

www.vilemov.cz

**10:00 DĚTSKÝ PROGRAM
- Luční hity**

11:30 HORALKA

**13:00 MARKÉTA SUKOVÁ
A JITKA HERCIKOVÁ**

14:30 HOT WINGS

16:00 CRAZY DOGS

17:30 ABBA REVIVAL

19:30 OLGA LOUNOVÁ

21:30 OLYMPIC REVIVAL

23:00 CELEST & CHARLES

Moderuje Dan Syrovátka

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- sportovní hala: Loutkové divadlo
Soubor č. 1 Dr. Tyrš-Sokol Čáslav
Soubor č. 2 Kašpárek - Sokol Pražský
- Poutové atrakce Lunapark Fiala (autodrom, lavice Avengers, Star Wars, Break Dance, Létající labuť, nafukovací hrady, dětský kolotoč, střelnice).
Atrakce v provozu již od pátku 11. 8. 2023 do neděle 13. 8. 2023.
- stánkový prodej a bohaté občerstvení zajištěno

VSTUPNÉ:

— dospělí 50 Kč —
děti do 15 let zdarma

Vilémov u Šluknova
oficiální stránka

FOTO: Mgr. Jitka Vejražková

ŠKOLNÍ AKADEMIE 2023

V pátek 30. června odpoledne uspořádala naše obec, ve spolupráci se ZŠ a MŠ Vilémov tradiční školní akademii. Letos se tato akce, vzhledem k nepříznivému počasí, nakonec konala ve sportovní hale, ale věříme, že účinkujícím dětem a všem divákům tato změna nijak nepokazila výsledný zážitek.

Naše děti, jak z MŠ, tak ze ZŠ, si pro své rodiče, prarodiče a spolužáky, připravily krásná, zejména taneční vystoupení. Všichni přítomní byli jejich výkony nejen potěšeni, ale i ohromeni.

Naši předškoláci, letos jsou 4, byli pasováni na prvňáčky.

A naopak, rozloučili jsme se s našimi dvanácti pátáky, kteří byli vyřazeni na druhý stupeň základní školy. Přejeme všem našim školákům, aby se jim v dalším životním období dařilo co nejlépe a novou etapou života prošli s lehkostí a bez starostí a trampot.

Součástí programu bylo i hezké vystoupení mažoretek.

Zaměstnanci obecního úřadu pro všechny přítomné zajistili drobné občerstvení. Za hezké fotografie děkujeme paní Mgr. Jitce Vejražkové.

Tak na viděnou z rok, na Školní akademii 2024!

Gabriela Trojanová

JAKÝ BYL ŠKOLNÍ ROK V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Tento školní rok jsme zakončili s maximálním možným počtem třiceti dětí, které se po celý rok opět vzdělávaly ve dvou třídách. Ze třídy starších dětí – Soviček, letos odchází pět dětí a rozloučení s nimi se uskutečnilo při tradičním „slavnostním šerpování“ budoucích školáků během školní akademie.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Po celý rok děti pilně plnily úkoly našeho Rámcového vzdělávacího programu, ale užívaly si i dalších nadstandardních aktivit, některých i ve spolupráci se ZŠ a s obcí.

Jednalo se např. o účast ve výtvarné soutěži CHKO, tradiční halloweenskou oslavu, vy-

stoupení na „Rozsvícení vánočního stromu“, vyrábění k prodeji do stánku na adventní trh,

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

mikulášskou besídku, vánoční besídku pro děti a rodiče, Karneval MŠ, pečení koblížků, návštěvu knihovny v Dolní Poustevně, tzv. hledání nadílky od velikonočního zajíčka, hudební show Dr. Dancer, vystoupení na obecní oslavě svátku maminek, Dětský den, koncert ZUŠ „Děti dětem“, prezentaci exotických živočichů, seznámení s hasičskou technikou, školní výlet do ZOO a školní Akademii.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Vážíme si dobré spolupráce s rodiči, děkujeme za vzájemné pochopení a přejeme všem krásné prázdniny a dovolenou.

Za MŠ

Eva Klingerová

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZPRÁVY Z NAŠÍ ŠKOLNÍ DRUŽINY

Školní rok skončil, přišly zasloužené prázdniny, a tak i naše družina zůstane na chvíli opuštěná.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

V posledních dvou měsících jsme však toho ještě spoustu prožili. Pokud nám přálo počasí,

využívali jsme dětské hřiště k různým radovánkám. Každé pondělí jsme byli společně s paní Syrovátkovou ve sportovní hale, kde děti hrály různé pohybové hry a soutěže. Využívali jsme téměř veškeré sportovní nářadí, vytvářeli různé překážkové dráhy a naučili se několik nových her.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

V květnu jsme ve školní družině vyráběli dárečky ke Dni matek a nezapomněli ani na babičky v DPS, kterým jsme také vyrobili přáníčka.

Na dětský den jsme si pro děti připravili hry a soutěže. Skákaly na trampolíně, pouštěly letadélka a foukaly bublifuky. Nakonec jsme zašli na zmrzlinu.

Měli jsme několik projektů, např. Maminka má svátek, Poupátka a mláďátka, Naše hrady

a zámky, Má nejoblíbenější kniha a Sluníčkové odpoledne.

Chodili jsme na procházky, pozorovali přírodu, natrhali si luční květiny a udělali herbář. Také jsme si upekli bábovky a ochutnávali zeleninu z naší školní zahrádky.

Poslední společné dny byl naplněny delšími procházkami do lesa, které jinak během školního roku nemůžeme z časových důvodů uskutečnit.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Přejeme všem dětem, ale i rodičům, krásné prázdniny, mnoho slunečných dnů a odpočinek s jejich dětmi.

Marita Müllerová
Sandra Raková

OSTATNÍ

Starostové ze Šluknovska si prošli spáleniště v národním parku

Téměř po roce, od historicky největšího lesního požáru v ČR, se situací na spáleništi a dopady na přírodu na místě seznámili starostové a pracovníci obcí ze Šluknovska a senátor pan Zbyněk Linhart.

ZDROJ: JAN KOLÁŘ

Na 11 km trase z Mezní Louky, Černým a Právcickým dolem, Mlýnskou cestou na Meznou a zpět na Mezní Louku, prošli místa nejintenzivnějšího požáru, ohněm poškozené porosty a viděli i ohněm zničené domy v Mezně. Přítomní prodiskutovali a pozitivně hodnotili i podporu Ústeckého kraje pro obnovu cestovního ruchu formou dotovaných návštěvnických ubytovacích poukazů a podporu veřejné dopravy. Zabývali se i protipožárními opatřeními v okolí obcí. Požáru v ČS bylo věnováno březnové jednání Sdružení pro rozvoj Šluknovska, kde se problematika řešila za účasti zástupců republikového Hasičského záchranného sboru i ředitele a pracovníků Správy NPCŠ.

ZDROJ: JAN KOLÁŘ

Aktuálně se v území realizuje řada bezpečnostních protipožárních opatření, instalace nádrží na vodu, kontroly průjezdnosti přístupových cest, bezpečnostní těžby kolem obcí, regulace vstupu do území v nočních hodinách atd.

Jan Kolář
SPRŠ

Setkání jubilantů

Ve čtvrtek 15. června 2023 proběhlo v obřadní místnosti obecního úřadu další příjemné setkání s našimi jubilanty. I tentokrát jsme opět přivítali početnou skupinu oslavenců, což nás velmi potěšilo. Atmosféra byla plná pohody, a to díky všem zúčastněným.

Naši oslavenci si rádi vzpomínali na minulé léta. Společně jsme diskutovali o aktuálních problémech ve společnosti, které nás všechny

trápí. Dámy i pánové se zajímali o novinky a plány v naší obci.

Bylo nám ctí popřát našim jubilantům jménem obce vše nejlepší k jejich narozeninám – především pevné zdraví, štěstí, pohodu a optimismus. Přejeme jim, aby další roky trávili se svými blízkými a aby své dny naplnili činností, která jim přináší radost.

Zleva nahoře: Pan Ladislav Toušek, pan Karel Jiřinec, paní Jiřina Vaňková, paní Anna Thomasová, paní Hana Dvořáčková, pan Stanislav Suk, paní Květuše Benešová, pan Břetislav Suk, paní Gabriela Trojanová, pan Lassig Werner, pan Bohumil Štrombach, paní Miroslava Schořová a paní Eva Novotná.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Setkání našich jubilantů i tentokrát organizoval Dámský klub a zaměstnanci obecního úřadu, kteří se postarali o chutné občerstvení.

Těšíme se na další setkání jubilantů, které proběhne v září 2023.

GT